

Nguyễn Phan Ngọc An

Chúng ta là con dân nước Việt phải hãnh diện trên bốn ngàn năm lịch sử đã để lại biết bao tấm gương liệt nữ anh thư, bao anh hùng mã thượng đánh đuổi quân thù giữ yên bờ cõi để nước Việt Nam tồn tại trên bản đồ thế giới, để chúng ta có một giải giang sơn gấm vóc như ngày nay.

Đến nay đã trên 45 năm sống dưới chế độ ác ôn, độc tài bán nước mà không có cách nào vùng lên lật đổ bạo quyền thật là đau đớn cho dân tộc Việt Nam!

Còn tìm đâu những anh thư liệt nữ như hai bà Trưng, bà Triệu? Dưới chế độ bạo tàn Cộng sản, nếu người dân không dám đứng lên lật đổ chế độ độc tài đảng trị thì tương lai đất nước liệu sẽ về đâu?

Thương quá Việt Nam ơi!

Thương Quá Việt Nam

Nhớ câu mẹ ru, nhớ thời thơ dại
Nhớ tiếng bom rền vọng lại từ xa
Nhớ lũy tre xanh, đồi cao nắng trải
Nhớ chiến tranh dài... bão dậy can qua!

Quê hương mãi là nỗi buồn viễn xứ
Là lời ru thâm tiếng gọi Việt Nam
Nghìn trùng xa đau lòng thân lữ thứ
Mơ khúc tương phùng mái ấm chiều lam.

Ta về thăm lại dòng sông cũ
Bên lối mòn xưa ngập nắng vàng
Đâu biết trên đường xuôi ngược ấy
Có người năm cũ mãi lang thang...

Người ôm bất hạnh từ xa đó
Ta vẫn cô đơn giữa xứ người
Gặp lại mà nghe lòng nuôi tiếc
Cuối đời mơ ước một chân trời.

Tình yêu sống lại trong tiềm thức
Dấu mắt phôi pha tóc bạc màu
Nhưng trái tim vẫn còn nhịp đập
Chuyện mình sẽ đẹp tựa trăng sao.

Nhớ quê hương, nhớ người yêu
Chất trong tâm khảm bao điều vấn vương
Ru thâm tiếng gọi yêu thương
Việt Nam mãi mãi quê hương tuyệt vời...

Hai tiếng Việt Nam đã ăn sâu vào tâm hồn dân Việt lưu vong.
Kỷ niệm đầy ắp trong lòng mỗi người từ truyền thống văn hóa
đến phong tục cổ xưa. Tôi còn nhớ trong những ngày đón Tết
vui thật là vui... Đi chợ Tết rộn ràng rồi chiều 29 Tết Âm lịch
ùa nhau nấu bánh chưng, bánh tét để đầu năm cúng tổ tiên ông

bà. Dân Việt Nam thường gọi là Tết Nguyên Đán, nguồn gốc chữ Nguyên Đán có từ đời Ngũ Đế, Tam Vương... Qua mấy đời Tam Vương, nhà Hạ, nhà Chu các vua chúa chọn ngày Tết theo sở thích. Đến đời Đông Chu, Khổng Phu Tử ra đời, đổi ngày Tết vào một tháng nhất định: tháng Dần. Sau đó đến đời vua Tần Thủy Hoàng lại đổi ngày Tết qua tháng Hợi: tháng Mười. Mãi đến khi nhà Hán trị vì, vua Hán Vũ Đế (140 năm trước Công nguyên) lại đổi ngày Tết vào tháng Dần (tháng Giêng) và từ đó dân Việt Nam lấy ngày này không thay đổi nữa.

Tục treo cây nêu trong 7 ngày Tết cũng là do thời ông Đông Phương Sóc. Ông cho rằng thời tạo thiên lập địa ngày đầu có giống gà, ngày thứ hai có giống chó, ngày thứ ba có giống lợn, ngày thứ tư có giống dê, ngày thứ năm có giống trâu, ngày thứ sáu có giống ngựa và ngày thứ bảy sinh ra loài người, đến ngày thứ tám mới sinh ra ngũ cốc, vì thế ngày Tết thường được kéo dài từ mùng một đến mùng bảy.

Tôi vẫn nhớ những ngày Tết nơi đây, vào sáng mùng một tất cả mặc quần áo mới, giày dép mới đứng xếp hàng dài khoảng 60 đũa kéo nhau đi đến từng nhà hàng xóm, Ba tôi dẫn đi chúc Tết để học sinh kiếm tiền lì xì mà... Tối đầu là cả đám nghiêm chỉnh hát lên:

Chúng cháu là học sinh
Trường tư thực ông Tỉnh
Đến đây chúc năm mới
Chúc may mắn suốt đời
Chúc sống lâu trăm tuổi
Chúc bình yên vô sự
Chúc gặp lành tránh dữ
Chúc hạnh phúc đời đời
Chúc phú quý nơi nơi
Chúng cháu có đôi lời
Đến đây chúc năm mới...

Năm nào cũng vậy, ngày Tết vui không thể tưởng. Đêm giao thừa thức sáng đêm không ai ngủ, già trẻ gái trai tụ họp hát hò, nấu bánh tét, bánh chưng. Đúng 12 giờ khuya, dọn ra sân cúng giao thừa, pháo nổ rền trời... Theo tục lệ, ai về nhà nấy trước

giao thừa, không được ở nhà ai hoặc ngoài đường khi bước qua đầu năm mới. Mồng một, mồng 2, mồng 3 Tết không được quét nhà cho nên mấy ngày Tết nhà cửa tràn đầy những xác pháo đỏ.

Tôi còn nhớ một Tết xa xưa khi tôi mới 6 tuổi, Tổng Thống Ngô Đình Diệm đến thăm trường học của cha tôi tại quận Xuyên Mộc tỉnh Bà Rịa. Ông bệ vệ trong bộ veston màu xám, chiếc nón nỉ trên đầu cũng màu xám, khuôn mặt ông phúc hậu hiền lành, ai nhìn vào cũng cảm phục thương quý. Ông bắt tay cha tôi và tặng trường 5000 đồng, sau đó ông đi duyệt các học sinh, thăm hỏi và ông đã lấy tay vuốt đầu tôi bảo tôi học cho ngoan bởi tôi nhỏ nhút trong trường. Kỷ niệm ấy không bao giờ tôi quên. Khi được tin ông và ông Nhu bị ám sát, tôi đã khóc thật nhiều, thương tiếc ông, một vị Tổng Thống anh minh, lỗi lạc, thương dân. Ông thành lập nền Đệ Nhất Cộng Hòa. Thời ông Diệm cầm quyền 9 năm, 1954 – 1963, cuộc sống nhân dân sung túc bình an không chiến tranh loạn lạc...

Có thể nói nhân vật lịch sử này đã tạo nhiều nhận định trái ngược nhau, người thì khen là một nhà ái quốc chân chính, người thì chê là cai trị độc tài, gia đình trị nhưng có thể nói ông là người mà được các nguyên thủ quốc gia Tây phương ca ngợi nhiều nhất :

- Dwight D. Eisenhower từng nói “Ngô Đình Diệm, con người thần kỳ”

- Lyndon Baines Johnson đã nói: “Ngô Đình Diệm, Churchill của Á Châu.”

- Richard Nixon nói: “Tổng Thống Ngô Đình Diệm ví như tảng đá chống đỡ mái nhà.” (Keystone to hold up a dome)

Trong nước Việt Nam thì có những nhận xét về ông như sau:

- Bảo Đại: “Ngô Đình Diệm nổi tiếng là thông minh, liêm khiết.”

- Phan Bội Châu, một nhà ái quốc chống thực dân Pháp, đã nhận định: “Ông Ngô Đình Diệm là chí sĩ, là vĩ nhân.”

- Hồ Chí Minh, mặc dù là kẻ thù, cũng phải công nhận: “Ngô Đình Diệm là người tốt và yêu nước.”

Khi được tin ông Diệm bị ám sát, Hồ Chí Minh nói với ký giả Cộng Sản danh tiếng Wilfred Burchett rằng: “Tôi không thể ngờ tụi Mỹ ngu đến thế.”

Đây là bài thơ đề dòi của chí sĩ Ngô Đình Diệm viết từ lúc ông chưa là Tổng Thống:

NỖI LÒNG

Guom đàn nửa gánh quẩy ngang sông
Hỏi bến, thuyền không lái cũng không
Xe muối nặng nề thương vó ký
Đường mây rộng rãi tiếc chim hồng.
Vá trời lấp biển, người đâu tá?
Bán lợi mua danh, chợ vẫn đông
Lần lửa nắng mưa theo cuộc thế
Cấm sào đợi khách... Thuở nào trong?

Chí sĩ Ngô Đình Diệm

Thời gian trôi, lần lượt qua Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu, rồi Trần Văn Hương, Nguyễn Khánh, Nguyễn Bá Cẩn, Dương Văn Minh, cuối cùng đất nước tang thương lọt vào tay quỷ đỏ Cộng Sản. Ngày 30 tháng 4 năm 1975 là ngày đen tối của dân tộc Việt Nam. Máu xương dân Việt chùng chất như non cao, lớp chiến sĩ hy sinh, tướng tá tuấn tiết, dân vượt biên đường rừng, đường biển bỏ xác không thể nào đếm nổi, đau khổ tang tóc ngút ngàn cho dân tộc Việt Nam:

Hàng vạn linh hồn chết không mồ mả
Từng đêm thâu réo gọi dậy trùng dương
Sóng bạc đầu vùi lấp xác người thương
Hồn sông núi gục đầu đau tiễn biệt.

Một dân tộc bốn nghìn năm văn hiến
Chống bạo cường cho mãi đến ngày nay
Kiếp nhân sinh nếm mọi thứ tù đày
Thương dân Việt nay sức mòn lực kiệt.

Ngày trước dân Việt có cuộc sống no đủ cơm no áo ấm bao nhiêu thì sau ngày 30/4 /75 đói khổ gian nan bấy nhiêu. Hàng vạn sĩ quan và quân dân VNCH lần lượt vào tù Cộng Sản, nếm đủ mọi cực hình. Đau đớn thay chúng trả thù tàn độc, không ít

người đã hy sinh mạng sống trong trại tù ác ôn của chúng. Đã thế chúng còn hiểm độc, sau ngày 30/4, đem đến chúng gọi cửa nhà các người làm việc chế độ cũ mà chúng cho là nợ máu nhân dân, dẫn đi ám sát thủ tiêu biệt dạng. Điều này chính tôi đã nhìn thấy rõ ràng nơi gia đình tôi cư ngụ! Thời Việt Minh bọn chúng đã man giết hại vô số dân chúng miền Bắc, đem ra đầu tó, chặt đầu, chôn sống người hiền lương. Cuốn phim được quay lại cảnh đầu đón này với tựa đề “**Chúng Tôi Muốn Sống**” mà dân miền Nam đã một thời xem qua. Tội ác chúng không ngừng lại khi đã thực hiện mưu đồ xâm chiếm miền Nam, lật ngược hiệp định Paris đã ký kết với Pháp và thế giới năm 1973.

Hồ Chí Minh (HCM) là ai? Theo sử sách tên HCM thật đã chết bên Tàu khi mới ngoài 30 tuổi. Vậy tên đồ tể giết người này là ai? Hẳn là tên Tàu chính cống được bọn Tàu đem qua giả dạng Hồ Chí Minh để tàn sát dân tộc Việt Nam. Hẳn có tên thật là Hồ Quang. Tội ác của tên HCM trước hay tên HCM sau đều là những tội ác tày trời! Máu dân tộc Việt đã đổ thành sông, xương phơi thành núi... Ôi đau thương cho tháng Tư Đen biết chừng nào:

Người nặng tình yêu cho đất nước
Bao giờ quên được hận Sông Ba
Chia ly bờ cõi sầu tan tác
Nước Việt nghìn năm thấm lệ nhòa...

Pleiku sương lạnh trời Tây Nguyên
Chiến sĩ hiên ngang chẳng lụy phiên
Cát bước oai hùng theo nhịp trống
Một thời thanh sử dễ nào quên?

Ngày ấy xông pha với Tiểu Đoàn
Máu đào loang đỏ dòng Dakpla
Chư Pao lệ nhỏ hờn ai oán
Gởi sóng trùng dương nổi xót xa...

Ngôi đây mà nhớ mãi Hàm Rồng
Vùng đất cơ đồ rạng núi sông
Thung Lũng Hồng nửa đêm thức giấc

Nghẹn ngào nhìn máu lệ pha hồng!

Lòng dân ngậm nuốt đau hờn tủi
Chỉ phút giây bình địa Củng Sơn
Chiến sĩ gục đầu bên dốc núi
Lòng hờn căm thấm bại đau buồn.

Sài Gòn đẹp mãi cho non nước
Một thuở thanh bình ta ấm thân
Cơn gió bạo cường tràn nổi tức
Mắt rời dòng nước mát trong ngần?

Địa danh muôn thuở đất Sài Gòn
Xung bá xung hùng ngôi đế vương
Hòn ngọc viễn đông ngày ấy đã
Ngậm ngùi đưa tiễn kẻ lên đường!

Nỗi đau đã thấu chín từng mây
Buộc phải quy hàng buổi sáng nay
Cả một đời sống cho nghiệp võ
Đành mang tù hận tháng năm dài.

Máu đào loang đỏ bên dòng nước
Vũ trụ quay cuồng dưới ánh sao
Hàng vạn sanh linh đang nuôi tiếc
Còn đâu lựu thắm với hoa đào?

Quê hương rên xiết lời ai oán
Một dãy sơn hà đắm khói sương
Tai họa ngày nay, ai biết được
Tại trời cao gieo cảnh tai ương.

Uất hờn đôi mắt hần tia máu
Đêm vắng Sông Ba hiện bóng trôi
Chẳng hẹn cùng nhau ngày gặp lại
Còn may mắn đó... Cũng do Trời...

Giang san là của người dân Việt

Đừng để ngậm hòn cho cổ nhân
Đừng để Tô Tiên niêm nuối tiếc
Mấy ngàn năm hùng mạnh dân, quân ...

Ly hương nhớ lại thêm buồn tủi
Thương những oan hồn cây chết cây
Bao tháng năm rồi, ai nhớ, hỏi?
Xương chồng như núi tự xưa rày!

Một lòng mơ ước với quê hương
Một sáng cờ bay ngập phố phường
Nước Việt reo vui mừng phục quốc
Sáng ngời dân tộc, ngát yêu thương ...

Dân Việt Nam đau khổ triền miên đã 45 năm dài sống trong ngục tù Cộng Sản. “Ai đứng lên nó bắn, ai đấu tranh bỏ tù, ôi tự do, ôi dân chủ, ôi nhân quyền có đâu cho Việt Nam ta”. Bài nhạc đầy hùng khí của ca nhạc sĩ đấu tranh Hoàng Tường vang lên mỗi ngày trong tâm huyết người Việt tha hương. Nỗi uất hận, thương cho đồng bào thân yêu của chúng ta không có cách nào thoát được lũ cai trị ác ôn bán nước cho Tàu này! Nơi đây bốn mùa trôi qua nơi đất khách là bốn mùa đau thương chồng chất trong tâm hồn những chiến sĩ QLVNCH mong ngày về lại quê hương chắc chỉ còn trong ảo tưởng ... Mùa xuân đến chiến binh ngời lạng lẽ
Đêm gian nan trên mái tóc bạc màu
Tự thâm tâm niềm đau đang vọng khê
Đã hết rồi... Xuân đến chỉ thêm sầu!

Trời mùa hạ mang mang niêm thống hận
Tháng tư xưa... người chiến sĩ gục đầu
Thảm cảnh xưa xoáy mòn trong vô tận
Thương phận lạc loài con lóc bẽ đầu.

Rời thu đến lá vàng rơi lả tả
Ngập biển trời nỗi buồn đến thiên thu
Mất mờ lệ xuyên vời dòng biển cả
Thấy gì đâu... Trùng điệp khói sương mù!

Tiết đông phong cho lòng thêm giá lạnh
Biết ngày nào thực hiện giấc đoàn viên
Thời gian trôi giết mòn đời bất hạnh
Lớp lớp rời chiến sĩ đã nằm yên!

Đất nước Việt Nam ngày nay càng ngày càng tệ hại. Kê cai trị không hề lo cho dân mà lại vơ vét hết của cải con dân. Chúng lấy đất, chiếm nhà không thương tiếc. Ai giàu có là chúng giăng mục tiêu chiếm đoạt. Cho dân đi làm gái, osin cho nước ngoài, lao động nước ngoài, thế mà không biết nhục còn lớn giọng rao chào VN là đất nước tiến bộ vượt bậc. Cán bộ từ trên xuống dưới hối lộ tham nhũng nhát thế giới - một đất nước mà có trên 300 tên cán bộ từ cấp lãnh tụ trở xuống, có tài sản bạc tỉ dollars gửi các ngân hàng nước ngoài, biệt thự đếm không hết. Chúng không biết tạo dựng hăng xướng, công ăn việc làm cho dân để thanh thiếu niên trai trở thành các con nghiện xì ke ma túy, cướp bóc côn đồ. Xã hội càng thối nát, chúng càng dễ cai trị. Con gái thì gả bán cho các nước lân bang, cởi bỏ áo quần cho chúng định giá mua như bán các con vật heo, bò. Đất nước gì mà chỉ toàn nhà hàng ăn nhậu, quán bar mọc như nấm và đầy đầy khách sạn, nhà trọ... Ôi còn đâu trí tuệ, còn đâu sáng tạo mà chỉ còn dĩ điểm, ăn chơi trụy lạc không ngừng. Theo kiểm nghiệm của thế giới VN bị bệnh ung thư cao nhất, bệnh HIV không thua đất nước nào. Những kê cai trị hèn nhát ác ôn bán nước cho Tàu để bọn Tàu hoành hành, mang thực phẩm có chất hóa học độc hại giết dần dân Việt Nam. Bọn chúng luôn đề cao danh từ đạo đức nhưng thật tế chúng ác độc nhất trong thế giới loài người, chúng coi con dân là loại côn trùng để chà đạp. Hiện nay biết bao nhiêu người đấu tranh cho lẽ phải, cho công bằng, cho tự do dân chủ phải triền miên trong lao tù tàn độc của chúng. Ai bị chúng mời vào đồn công an là ngày mai trở thành tàn phế hoặc đã hồn lìa khỏi xác. Hơn thế nữa ai xuống đường ôn hòa chúng bắt nhốt đánh đập tàn nhẫn, rồi giết họ bằng cách mổ bụng lấy nội tạng, chích độc dược cho tan rữa xác để phi tang! Đây chắc chắn có bàn tay lũ Tàu chệt nhúng vào. Trên thế gian này còn ai ác độc hơn Cộng Sản Việt Nam, người Việt cùng máu

đỏ da vàng mà chỉ biết giết hại không chút thương tình? Đau đớn cho dân tộc Việt Nam quá nhiều, chiến tranh lửa đạn triền miên đã qua, bây giờ sống dưới chế độ này còn ghê gớm hơn thời chiến tranh nữa!

Vô đạo vô thần, chúng không hề biết đến những vị tiên nhân, anh hùng liệt nữ đã tạo dựng và gìn giữ đất mấy ngàn năm qua. Tượng Đức Trần Hưng Đạo, từ bao năm dân tộc Việt Nam tôn thờ tại thành phố Sài Gòn, đã bị bọn Cộng Sản vô nhân dời lư hương thờ phượng Ngài vào chỗ bất xứng rồi đem hai xe rác dơ bẩn chôn trước tượng Ngài, lại cấm dân chúng đến đốt nhang. Rồi đây chúng sẽ lãnh hậu quả đã xúc phạm đến những vị anh hùng thiêng liêng của dân tộc.

Buồn thay bọn cai trị độc tài tàn ác chỉ biết quyền và tiền. Mạnh ai bỏ túi riêng không hề biết dân đói khổ, không nhà, lang thang ăn xin đầu đường xó chợ; già 80 tuổi còn phải đi ăn xin, đi bán vé số dạo nuôi thân; trẻ nhỏ bỏ học hành đi đánh giày, bán báo, bán vé số... Một đất nước tụt hậu tận cùng; ăn cắp, ăn cướp, giết người đầy rẫy ngoài đường... Còn có mấy tên tiến sĩ rùng ra luật học tiếng mọi rợ man rợ. Ở các nước phương tây, dân chúng bất bình chế độ, đứng lên biểu tình phản kháng là có hiệu quả, còn VN đứng lên là chỉ có chết hoặc đi tù... Qua nhiều hậu quả đau thương như vậy, người dân đành chịu thua chế độ gian manh này, đành chấp nhận cuộc sống không tự do, không hy vọng!

Thương quá Việt Nam – Thương quá Việt Nam!

Cảm ơn các bạn đã đưa ra một tiêu đề xác đáng và ý nghĩa vô cùng cho Tuyển Tập 2020.

Bốn triệu người Việt lưu vong, tâm hồn luôn khắc khoải, ray rứt, thương xót giống nòi hoạn nạn. Nhiều anh chị em sống bình yên nơi xứ người nhưng không cam tâm trước hoàn cảnh đất nước đã lập những chương trình trên YouTube, trên Facebook kêu gọi sự dũng mãnh, quật khởi của toàn dân Việt để thoát khỏi chế độ CS. Đau đớn thay, quân cai trị và bè lũ bán nước ác độc đã giết lần mòn nhuệ khí đấu tranh của toàn dân để chúng bảo vệ cái đảng cướp của chúng. Chúng từng

tuyên bố: “Thà mất nước chứ không để mất đảng.” Cái đảng vô thần giết hại người dân nhưng làm mập ú bè lũ CS...

Đã 45 năm miền Nam sống dưới chế độ độc tài CS, người dân càng nghèo khó; nền văn minh tiên bộ tụt hậu đến tận cùng; đất nước bị Tàu lấy dần những cột mốc quan trọng; dân Tàu qua sống thân nhiên rầm rộ trên các thành phố của VN. Chúng sẽ còn lấy đất, lấy biên cương, dồn dân tộc VN đến đường cùng, để đồng hóa dân ta trở thành dân Tàu chệt: một sắc dân mà đã là kẻ thù truyền kiếp mấy ngàn năm của dân Việt.

“Bình chúc vô minh, **Quang** tự diệt

Trọng Ngân bạc **Phúc** sản tiêu vong “

Hai câu sấm trên 400 năm của nhà tiên tri Trạng Trình Nguyễn Bình Khiêm cho chúng ta thấy rõ chế độ tàn ác này sẽ chẳng tồn tại bao lâu nữa. Trong hai câu sấm có đủ tên bốn kẻ chóp bu cai trị hiện tại. Cầu xin lời tiên đoán thiêng liêng này thành hiện thực, cứu dân tộc VN thoát nạn... Hai câu sấm này có đủ nghĩa đen và nghĩa bóng, thật thần kỳ, thật đáng khâm phục vị thánh Trạng Trình Nguyễn Bình Khiêm...

Rồi đây, xuân qua, hạ đến, thu sang, đông về... nỗi buồn đau đến thiên thu nếu chế độ độc tài ác ôn của bè lũ CS không thay đổi. Làm sao để cứu dân tộc Việt Nam? Chẳng lẽ phải đứng nhìn trai Việt ra biên giới hứng đạn thế cho lũ Tàu khi chiến tranh thứ ba bùng nổ do tranh chấp biển Đông? Thế hệ con em sau này sẽ ra sao? Nghĩ đến mà đau lòng quá đỗi!

Biển đông là nơi qua lại thông thương của toàn cầu, là nơi cả thế giới có chung quyền sử dụng chứ đâu của riêng một đất nước nào. Chúng ta sống ở Hoa Kỳ đã nhiều năm, nhận rõ đây là một đất nước nhân đạo có đầy bản chất nhân bản, tôn trọng nhân quyền tự do dân chủ. Chính phủ một lòng lo cho dân, luôn theo nguyện vọng con dân. Thật may mắn cho chúng ta, may mắn cho hơn 4 triệu dân Việt lưu vong nơi đất khách. Chúng tôi nguyện một lòng biết ơn chính phủ Hoa Kỳ và các nước trên thế giới đã đùm bọc cứu mang đồng bào Việt chúng tôi suốt mấy chục năm dài...

Từ một nước xa xôi đây gian khổ

Thêm chiến tranh tàn phá nát quê hương

Dân tộc tôi vì thời cuộc nhiều nhượng
Ôm mối hận ra đi tìm đất sống.

Trên thế giới có bao nhiêu thành phố
Dân Việt tôi chẳng thiếu mặt nơi nào
Từ những vùng tuyết phủ núi đồi cao
Thân tỵ nạn xin bằng lòng tất cả.

Bốn mươi bốn năm bênh bồng nơi xứ lạ
Người gặp cơ may nên cửa nên nhà
Tạo công danh xứng mặt Việt Nam ta
Cũng có kẻ thân tàn theo vận nước.

Bốn mươi bốn năm bao nhiêu là ân phước
Của Hoa Kỳ, Đức, Pháp, Úc, Canada
Giúp dân tôi trong cuộc sống vừa qua
Có đầy đủ cả tinh thần và vật chất.

Chúng tôi đã thấy rồi trên đất khách
Thấy tự do, báo chí, thấy nhân quyền
Thấy văn minh tân tiến khắp mọi miền
Siêng làm việc, học hành là thành đạt.

Xin cảm ơn bao tấm lòng nhân ái
Bằng lời thơ chân thật của tim tôi
Nguyện trong tâm dân Việt sẽ một đời
Tận tâm phục vụ nơi mình định cư.

Trước thảm cảnh diệt vong của dân tộc Việt Nam, khi kẻ thù
càng lòng hành thì con dân càng đi vào tuyệt vọng. Sự độc ác
vô bờ của lũ cầm quyền cai trị đã làm tê liệt chí khí quật khởi
vùng lên của toàn dân... Chắc là số trời dành cho dân Việt sự
bất hạnh to lớn này. Cầu xin ơn trên cứu lấy dân tộc VN.
Thương quá Việt Nam! Thương quá Việt Nam...

nguyễn phan ngọc an
California 2020

NỖI LÒNG CÔ GÁI VIỆT

Định cư trên đất khách
Người phụ nữ Việt Nam
Đau lòng thân vong quốc
Khi lịch sử sang trang...

Bốn mươi lăm năm dưới chế độ độc tài
Gieo rắc tang thương dân lành thống khổ
Bọn Cộng Sản còn nhẫn tâm bán nước
Cho giặc Tàu thôn tính cả non sông.

Cô Gái Việt lưu vong lòng quận thắt
Thương quê hương chìm ngập giữa điêu linh
Chúng cường quyền bằng sức mạnh cùm gông
Giết hại tù đầy bao dân lành vô tội!

Mượn bút mực nói lên lòng căm phẫn
Bọn giặc Tàu bọn Cộng Sản Việt Nam
Quân gian ác có vay thì phải trả
Sông núi linh thiêng giết sạch lũ bạo tàn...

nguyễn phan ngọc an